

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 24 Februarie st. v.

Dilele aceste, vorbind despre interpelațiunea d-lui M. Cogălniceanu în ceștiunea expulsaților, „Nemzet” dicea, că s'a făcut de aici din Ardeal presiune asupra d-lui Mihail Cogălniceanu, ca să interpeleze guvernul, și că din spirit de opozițiune s'a făcut interpelațiunea.

Nu cunoșteam întreg discursul rostit de dl M. Cogălniceanu, puteam dar' să presupunem, că din cuvinte rostite de acest ilustru bărbat de stat, nouă necunoscute, a tras „Nemzet” concludsiunile sale. De aceea am reprodus articolul din „Nemzet”, fără-ca să-i facem vre-un comentariu.

Avem astăzi întreaga discuțiune înaintea noastră și o publicăm după „Monitorul oficial” al României, adecă în textul autentic.

Din cele două discursuri, rostit unul de dl Cogălniceanu, ează celalalt de dl I. Brătianu, ori-și-cine va primi impresiunea, că în ceea-ce privește politica României față cu monarhia noastră și îndeosebi față cu noi Românii din această monarhie, nu există deosebire de vederi și de sentimente între cei doi bărbați de stat, ai României: amândoi țin ca țeara lor să păstreze bunele relațiuni cu monarhia noastră, amândoi ne sînt binevoitori, amândoi au fost și nu mai sînt amici ai Maghiarilor și amândoi doresc să vadă stabilindu-se bunele relațiuni între noi și Maghiari.

Deosebirea e numai, că ceea-ce dl Cogălniceanu poate ea șef al opozițiunii, nu-și permite dl I. Brătianu, care este șef al guvernului.

Tocmai de aceea însă dl Cogălniceanu cruță guvernul, îl cruță pe dl I. Brătianu și se ferește din adins de ori-și-ce enunțațiune, din care s'ar pute trage concludsiunea, că profită de ocaziune spre a combate guvernul. Singura imputare, pe care i-o face guvernului, este că nu trebuia să exileze pe autorii proclamațiunii irredentiste, ci să-i tragă în judecată, cum a făcut și guvernul ungar cu Sécuii ce năvăliseră înarmați în Țeara Românească spre a se uni cu Turcii.

Ează dl I. Brătianu îi dăce apriat d-lui Cogălniceanu: Multe dintre întrebările, pe care le-ai pus, sînt de astfel, încât scii prea bine, că eu, cătă vreme sînt ministru, nu pot să răspund la ele.

Dacă după toate aceste „Nemzet” le spune cetitorilor sei, că dl Cogălniceanu din spirit de opozițiune și-a făcut interpelațiunea, nu ne rămâne decât să presupunem, că ori a vorbit în lipsă de cu-

noscință de cauză, ori voia să acrediteze un neadevăr.

Insinuarea, că s'a făcut asupra d-lui Cogălniceanu de aici din Ardeal presiune, este nici mai mult nici mai puțin ca ridicolă.

Care sînt mijloacele, prin care bieții de noi am pute face presiune asupra unui om ca dl Cogălniceanu.

Dl Cogălniceanu ne spune însuși de ce și-a făcut interpelațiunea. A făcut-o pentru-ca să se reabiliteze în opiniunea publică a țerii sale. Se scia că este unul dintre amicii Maghiarilor, că s'a expus odată pentru dînșii, și acum nu îi rămânea decât să-i spună lumii: Am fost amăgit, dar' nu-mi pare rău, căci am cel puțin mângăierea că am lucrat ca un sincer adept al principiilor liberale și am susținut buna reputațiune a țerii mele, care a fost un asil pentru toți cei persecutați pe nedrept, fie ei Sârbi, Bulgari ori Maghiari.

De ce tocmai Românii să fie aceia, care nu pot găsi adăpost în România?

Pentru-că ceea-ce frații nostri de preste Carpați pot să le permită Sêrbilor, Bulgarilor ori Maghiarilor, nu ne permit și nu trebuie să ne permită nouă, care le sîntem frați.

Din discursul rostit de dl Cogălniceanu ori-și-cine primesce convingerea, că unii din cei mai de frunte bărbați de stat ai României au conspirat cu Maghiarii contra Austriei și contra Dinastiei de Habsburg-Lotharingia. Când monarhia se afla într-una din cele mai grele situațiuni, Maghiarii adunau legiuni pe pămîntul românesc și dușmanii monarhiei le trimiteau armăe.

Cu noi frații nostri n'au conspirat nici odată, tocmai fiindcă ne erau frați; ci totdeauna au stărut să fim un element de ordine și să ne facem datoria față cu patria noastră și față cu Monarchul nostru, căci așa cer interesele noastre naționale, numai așa putem răspunde la menirea ce i-se cuvine neamului nostru aici la hotarele lumii civilizate.

Aceasta trebuie s'o aibă Maghiarii în vedere, dacă vor să înțeleagă cum de ei au putut conspira cu frații nostri de preste Carpați, ear' noi nu conspirăm. Același Mihail Cogălniceanu, care s'a învoit să se adune arme în țeară pentru insurgenții maghiari și cheltuia din banii țerii, ca să-i hrănească, ne-ar da pe noi Românii ardeleni preste hotare ori ne-ar trage cel puțin în judecată, dacă am voi să facem și noi ca Maghiarii.

Maghiarii au cerut, ca frații nostri de preste Carpați să înrăuască asupra noastră, ca să ne unim și noi cu dușmanii Monarchului nostru. Nu scim, dacă s'au

făcut ori nu asemenea încercări, scim însă, că ne-am păstrat credința în toate împregiurările.

Și astăzi cer Maghiarii, ca România să facă presiune asupra noastră. Se și face un fel de presiune, nu însă în sensul, în care ar dorî Maghiarii: ni se cere să răpănem ceea-ce am fost totdeauna, un element de ordine, și oamenii politici ai României se lapădă de toți aceia, care nu țin seamă de această cerere.

E mare amărăciunea între noi și este un adevărat eroism de a ne păstra bunul cumpăt în ciuda tuturor violențelor, în ciuda tuturor provocărilor ce ni se fac. Și Maghiarii se înșeală, dacă cred, că puterea statului ungar e ceea-ce menține ordinea aici în Ardeal: o menține iubirea Românilor către Monarchul lor, o menține neclintita lor credință în iubirea de dreptate a Casei de Austria, o menține dorința noastră de a nu intra în conflict cu frații nostri de preste Carpați și o menține simțământul de trăinicie al poporului nostru, care suferă, dar' ride de opintirile Maghiarilor.

Are dreptate dl M. Cogălniceanu, când susține, că de aici din Ardeal s'a revărsat neamul românesc preste întregul teritor al Carpaților până înspre Tisa și Nistru și până preste Dunăre și că aici, în Carpați, e și astăzi razimul naționalității române, are însă dreptate și dl Brătianu, când susține, că nu putem noi să fim stîrpiți de pe pămîntul acesta, ori-și-cât s'ar opinti Maghiarii. Nu cuc

mână, ci ca oamenii din această țară să câștigat noi pămîntul de sub picioarele noastre, l-am răscumpărat prin munca noastră cinstită și îndelungată. Tot astfel muncind din greu vom și răsbî înaintea, căci timpul care trece poate încă să mai fie al forței fizice, dar' timpul care vine e al celor harnici și doritori de pace.

Cătră alegătorii români din Transilvania și Ungaria.

Pregătirile pentru asigurarea dreptului electoral se fac și în statul Ungariei cu mai mult de un an înainte de împlinirea periodului parlamentar; ear' revisiunea și respective rectificarea sau coregerea listelor electorale se face în fiecare an.

În prevederea alegerilor viitoare parlamentare, comitetele celorlalte partide politice din țeară s'au și adresat către partizanii lor cu proclamațiuni și circulare motivate, întra care le trag înainte de toate luarea aminte la împregiurarea, că conform §-lui 8 din legea electorală art. XXX dela 1874 censul fiecărui alegător se constată în listele electorale după venitul și contribuțiunea ce va fi plătit fiecare cu un an mai

nainte; ear' în urmarea altor măsuri posteroare toți locuitorii căți nu vor fi plătit de ex. restanța de contribuțiuni directe din anul trecut 1885 până în 15 Aprilie n. 1886, își perd dreptul de alegere în periodul următor.

Subscrisul comitet își ține de a sa datorință patriotică a reflecta și pe alegătorii români la împregiurările sus atinse și a-i îndemna, ca cei cari au rămas în restanță cu contribuțiunea din 1885, să o reguleze nesmintit până în ziua numită, adecă 15 Aprilie n. a. c.

Totodată este invitat fiecare alegător și în general fiecare contribuent, cetățean al statului, că atât în tablele de contribuțiuni, cât și în listele electorale numele și conumele, adecă numele din botez și celalalt nume de familie să fie scris și trecut din literă în literă întocmai precum se află în matriculele parohiei, în care a fost botezat fiecare; să nu suferă nici unul schimbări și schimosiri în numele ce poartă; să-și spună toți încă și adevărata etate (vîrstă) după ani, pentru-ca să nu se mai vadă casuri nenumărate, de care s'au întemplat până acum, că din cauza numelui scris rău, s'au falsificat cu totul, alegători numeroși au fost respinși în momentul alegerii, ear' în alte casuri din nesciința vîrstei au fost chemați la urnă oameni morți, cari dacă ar mai trăi, ar fi trecuți de o sută și mai bine de ani, ear' alți locuitori, cari din întemplantare poartă același nume și conume, se află și în etatea cea mai bună de câte 30—40 de ani, au fost dați la o parte. Neregularitățile de aceste se întemplă mai vîrtos în comune de acele, care deși au locuitori dela 600 până la o mie de suflete, dar' nume de familie abia vei găsi în comuna întreagă câte douăzeci. Preste tot este prea de

mult mai strîns la număr, de aici încolo, în matriculele botezaților, nu numai un puc de vedere al legii electorale, ci și din alte cauze de cea mai mare importanță, din care se nasc adese procese foarte periculoase pentru familii, care le costă odihna sufletească, averea, uneori chiar și onoarea.

Între altele comitetele alese decătră conferențele electorale dela 1881 încoco, n'au lipsit a invita mai de multe-ori prin circulare tipărite pe alegători preste tot și în special pe membrii cluburilor din cercurile electorale, ca să nu-și pregete a controla de aproape listele de către ori se expun acele spre vedere pe câte 8 zile în localele municipiilor, precum și a reclama în cas de lipsă atât în numele lor, cât și în numele altor alegători, dacă ar afla că li se face nedreptate prin omitere din liste, prin schimosirea numelor sau în ori-care alt mod, ear' apoi cel puțin despre casuri mai strigătoare să informeze pe comitet.

Aceeași invitare onorabilă li se face și cu această ocaziune și li se cer informațiuni pre cât se poate de exacte.

Să nu suferă nici un Român cetățean de stat a fi sedus prin cunoscutele parole efemere de activitate și pasivitate parlamen-

Foiața „Tribunei”.

Cei doi copii cu pîrul de aur.

Poveste

de Nicolau Trimbișoniu.

(Urmare.)

Cum se jucau băieții pe termure, soarele, tre-cînd' i-a vădu, și a stat în loc de s'a mirat de frumseța lor. Le-a aruncat două rînduri de vestiminte, în care copiii s'au îmbrăcat. Feciorașului i-a mai aruncat o flueră, care cum o vădu, se puse și cântă din ea.

Copilul cânta, ear' sora-sa juca; așa de frumos își petreceau, încât soarele a stat în calea sa trei zile și trei nopți, și ar fi stat mai mult, dacă nu ar fi trimis Dău după el să grăbească, căci oamenii și vitele în câmp muriau de ostentite, și așa și era, căci oamenii lucrau necontenti în vreme bună, tot așteptînd că doară ba acum, ba acum se face seară, dar' nu s'a mai făcut până la trei zile, când oamenii și vitele cădeau de ostentiți, viței muriau de foame, caii au picat din ham și pămîntul crepase tot de arșița soarelui. Până seara se tot jucară copiii, ear' după-ce

se îmbeznase cam bine, plecară pe cale, vrînd să se bage undeva să doarmă pe noapte. Fiind întunec la toți în casă, nu se băgară, ci merseră mai departe, până-ce dederă de o casă, în care vădu ră lumină, și acolo intrară.

— Bună seara să dee Dău! dîseră copiii.

— Să creșteți mari! dîse o babă de lîngă captor.

Acea casă era a unui bătrîn și a unei bătrâne, care nu aveau copii și pentru aceea erau foarte supărați, căci aveau moșie destulă și nu era cui să rămână.

Abia îi putură vedea bătrînii pe copii, se rîvniră de frumseța lor, îi întrebă de unde sînt? ai cui sînt? și ce caută așa copii mitutei așa de tîrziu pe drumuri? Dar' copiii au dîs, că încă nu sciu de unde sînt, până-ce vor crește mai mărișori, și se roagă de adăpost preste noapte.

Bucuros se învoiră bătrînii, și îi opriră aci, le dederă ceva de mîncare și după aceea bătrîna îi culcă cu ei în pat. Copiii dormiră bine, căci erau ostentiți de jocul cel mult.

Dacă adormiră copiii, baba grăi.

— Ce copii frumoși, ai cui trebuie oare să fie acestia? cum îi lasă cineva să umble noaptea pe ulițe? nemiloși părinți trebuie să aibă.

— Eu gîndesc, că acestia n'au părinți, și așa și trebuie să fie, căci de ar avî părinți, nu cred ca așa copii frumoși să-i arunce în ulițe pe la casele oamenilor.

— Abună seama așa e. Haid să-i luăm noi copii de suflet, căci avem, mulțumită lui Dumnezeu, din ce să-i ținem, și alți copii n'avam să ne moștenească bogățiile noastre, și nici nu vom avî, căci sîntem bătrîni.

— Și eu m'am gîndit la asta, dar' așa, să nu scie nimeni, căci de va scî, i-ar lua dela noi, mulți ar dîce că sînt ai lor.

Dimineața când se sculară, le dede baba de mîncare, și le spuse să rămână aici, că vor avî ce să mînce și să nu mai umble lumea a cere, că ea le va fi lor mamă și bătrînul tată.

Copiii le mulțumiră de astă dăruire, ear' baba cu bătrînul îi luară în brațe și îi sărutau cu foc de dragoste părintească, așa că în zilele dela început tot în brațe erau.

Copiii creșeau într'un an ca în nouă, și se înfrumuseau, și cu cât creșeau, se făceau mai mîndri și mai dragălași, încât ca ei nu erau sub soare, nici seamîn în lumea mare; toți căți îi vedeau se mirau de frumseța lor.

Copilul tot cânta din flueră, ear' fata în-

soția versurile de pe flueră cu gura. Așa își petreceau ei toată ziua, căci bătrînii de dragul lor nici nu îi puneau la lucru.

Avînd bătrînii acești copii, pe care îi iubiau din adîncul inimii lor, uită ră toate necazurile, și numai se pomeniră, că copiii sînt de 16 ani; cum să nu? căci din ziua în care i-au primit, nu au mai scuit de vr'un necaz ori supărare, ci avîndu-i dragi, erau tot cu voia bună.

De multe ori dîcea bătrînul să cânte copilul cu flueră și în casă, și atunci era o adevărată veselie de casă.

Se întemplă odată, că bătrînii au dat o clacă în tors, la care a venit și o servitoare dela împăratul. În acea clacă erau fete, dar' și feciori. Fetele au venit să toarcă, ear' feciorii să le mai facă de rîs. Pe servitoarea împăratului Țiganca o a fost trimis, căci în toate strînsăturile trimitea Țiganca pe câte cineva.

Copilul începî a cânta cu flueră, ear' ceilalți jucau. Toți s'au mirat de frumseța și istețimea acelor doi frați: a fetei în joc și a copilului în fluerat.

(Va urma.)

tară, ori când este vorba de dreptul cel mai prețios al omului: Parlamentarismul este o instituție omenească, cu care se fac experimente în statele continentale ale Europei abia de o sută de ani încoace. Dreptul electoral este dat oamenilor de mîntea întreagă dela Dumnezeu, e arătat de oameni, acestia știu numai să mărginească, să violeze drepturi, e arătat de de. Aplicarea practică a drepturilor politice are să depindă dela învoiala liberă a oamenilor după legiuințele de drept.

Dacă dreptul de alegere al cetățenilor unui stat nu e destinat a-l folosi cineva numai față cu un corp legislativ, ci el are valoare eminentă în multe alte raporturi ale individului atât în viața privată înțepend dela alegerea profesiei, după care vom să trăim, sau dela alegerea soției în căsătorie, cât și în viața civilă, comunală, municipală, încă și în cea bisericească.

Dacă și față cu alegerile parlamentare nici un Român din statul acesta nu a înțeles nici odată că abstinența Ardelenilor are să fie absolută și permanentă, ci s'a ținut pur și simplu, că legea electorală excepțională aplicată la cetățenii din Transilvania, nu suferă pe alegătorii români să se apropie de urna electorală, e arătat de cât ar fi trebuit să se facă legea, să împedecă mijloacele de corupție recunoscută și adevărită de atâtea ori chiar și în desbaterile dietei ungare; sau dacă ar fi trebuit să se facă legea, să împedecă dela urnă, să degrađe la stare de multe corbă, prin care se compromite dreptul și demnitatea omenească, dăndu-se poporului o educație politică din cele mai periculoase, care mai curând sau mai târziu poate să aibă urmări foarte triste pentru popor.

Așadar să ținem toți cu ambele brațe la dreptul nostru electoral pentru orice cas și între toate împrejurările se ni-l avem în evidență prețioasă, cât este el mărginit atât prin legea dela 1848, cât și mai de aproape prin art. de lege ung. XXXIII din anul 1874 și art. VI din 1875 care pentru ca să ne convingem din nou despre diferența cu totul abnormă, care există despre o parte între articoli de lege aplicați la Ungaria și între cei ce apasă asupra Transilvaniei, e arătat de alta între această lege complicată foarte și între cea austriacă (cislaitană) mult mai simplă, se nu-și pregete nimeni a mai ceti o dată dela 1848; însă așa, ca să-i combine cu legea electorală II. transilvană din 1848 pe care o aplică legea din Ungaria în 88-ii sei cei mai asupritori.

Data: în Sibiu, la 5 Martie st. n. 1886.

Comitetul central al partidei
alegătorilor români.

Revistă politică.

Sibiu, 24 Februarie st. v.

Bietul ministru-president Tisza n'are pace. În camera deputaților trebuie să se aplece proiectul privitor la reforma administrației, deoarece ce abstracție făcend dela aceea că dînsul e ministru de resort, mai suferă și de lipsa de oameni de valoare în partid, care să se vorbească cu argumente hotărîtoare, e arătat de nu se voteze numai la comandă, e arătat de Viena ministrul-president are să se lupte cu diferențele ce întîmpină negocierile de tranșacție, care înainteză anevoiă. La 6 l. c. n. s'a ținut o conferință comună de miniștri, la care au luat parte miniștrii Dunajewski, bar. Pino, contele Szapary și bar. Orczy. Se anunță neînțelegeri privitoare la două pozițiuni vamale, diferențe în statutul de bancă și privitoare la convențiunea veterinară. La 7 l. c. n. avea să se țină ultima conferință sub președinția Maiestății Sale.

Conferința europeană ce are să se țină în această se va muta poate dela Constantinopol la Berlin. „Die Presse“ scrie: Deoarece Turcia combatte propunerea Rusiei privitoare la conferința europeană la Constantinopol, dacă nu se va primi președintele Marelui Vezir, Italia a propus întrunirea conferinței la Berlin. Ideea află aprobare la Petersburg.

Dela București se depeșează de dtdo 6 l. c. n.:

Sau luat toate măsurile pentru a face posibilă schimbarea documentelor de ratificare încă înaintea de expirarea proximei săptămîni. Pentru soluțiunea punctelor de diferență ce vor mai rămîne, și după aceea între Bulgaria și Serbia, pertractările decurse până acum între delegații din amîndouă părțile sînt de un avantaj netăgăduit și delegații au primit convințerea că pedecile care au stat până acum în calea restabilirii raportelor pașnice dintre amîndouă statele, nu sînt nici decît atât de mari încît să nu mai existe nici o speranță în delăturarea aceloră.

Din Constantinopol se depeșează cu

data de ieri, că prin o notă a Porței, aceasta se declară că primesce învoiala turco-bulgară modificată, după ce partea militară s'a separat de celelalte părți din înțelegerea luată. Conform acestei înțelegeri demnitatea de guvernor-general al Rumeliei-de-Ost se va da actualului principe al Bulgariei. Statutul organic modificat trebuie să se supună în decurs de patru luni sancțiunii conferinței. Poarta urgitează convocarea conferinței la Constantinopol pentru sancționarea înțelegerii modificate. După aceste modificări, cooperarea militară a Bulgariei cu Turcia, în timp de războiu, nu mai există; odată cu ștergerea ei, cade și înrolarea principelui Bulgariei în armata turcă ca general.

Scirile din Grecia vorbesc despre o accentuare a pregătirilor de războiu; trupele la frontieră se îndoesc în linii tot mai strînse; nouă clase de rezerve vor fi convocate. În același timp, s'omotele despre retragerea cabinetului Delyanis scut. După socoteala financiarilor din Paris, înarmările au costat-o pe Grecia până acum 40 milioane și pe Turcia tot atîta.

Din dieta Ungariei.

Sedința dela 5 Martie n.

Președintele prezintă adresa proprietarilor-agronomi din Ungaria-de-Sud, prin care cer vîmuirea cerealelor importate din România. S'a transpus comisiunii pentru petițiuni.

Urmează discuția asupra reformei administrative.

Alexandru Körösy: Constată cu mulțumire interesul general față de administrație. Cestiunea administrației preocupă spiritele în toate statele, pretutindine se ținsece la perfecționarea ei. Întrebarea e asupra administrației de stat și a celei autonome? Partisanii administrației de stat suprapun statul societății, pentru ca statul să-și poată afirma voința sa.

Vorbitorul declară, că el privește statul ca un ce necesar societății.

Sînt mulți cari accentuează la noi unitatea statului și pentru aceasta cer, ca, dacă nu de tot cel puțin în anumite limite să se restrîngă autonomia comitatelor. Vorbitorul declară, că puterea popoarelor libere zace în comune, orașe și municipii.

În țările unde nu sînt mișcări interne, în acele țări pășesce, în lipsa acestor mișcări, absolutismul, administrația centralistică de stat, puterea popoarelor se vesteșce, e arătat de guvernul cade în nelucrare.

Ferrand ție în o scrisoare mai nouă a sa că administrația de stat corăspunde domniei personale și absolutismului și că fără administrație autonomă nu există monarhia constituțională nici libertate publică.

Vorbitorul declară de primejdioasă administrația de stat și se mulțumesc cu proiectul din discuție ca unul, care permite comiților-supremi ca să supravegheze și dispună curend acolo unde cer interesele de stat periclitare. Defectele ce ar mai avé proiectul din discuție se vor suplini cu timpul amăsurat progresului cultural al poporului.

Ludovic Horváth: E de părere, că administrația actuală nu are lipsă de reformare, deoarece ce administrațiunea actuală nu e chiar atât de rea precum se țiece.

Vorbitorul află, că defectele administrației provin din indolența singuraticilor funcționari, apoi din iraționala arondare a unelor ceruri, și din împrejurarea, că legile administrative și ordonanțele ministeriale nu corespund totdeauna vieții practice.

Horváth combatte puterea ce se dă comiților-supremi prin proiectul de lege din discuție. Puterea mare ce se dă comiților-supremi va avé influență coruptibilă asupra moralei politice, asupra caracterului politic și a desvoltării politice, ea amenință libertatea individuală, electorală și publică.

Vorbitorul recunoaște, că poziția bărbaților de stat maghiari e foarte dificilă. O dispoziție, care e bună în un comitat, e îngrijitoare în altul și poate chiar primejdioasă în al treilea. Mai vorbesc Iuliu Margittay, ministrul-president Tisza și contele Albert Apponyi.

Din camera României.

Cestiunea expulsării din România a celor șese Români ardeleni.

Di M. Cogălniceanu: D-lor deputați, când în una din ședințele trecute după înțelegerea ce am avut cu dl ministru-president pentru amânarea interpelării mele, am avut onoarea a vî țiece, că această interpelare privia o cauză de naționalitate, de umanitate, am omis a vî spune,

că ea privia și cauza legalității. Aceasta o fac astăzi.

Și din început, d-lor, declar, că cauza de legalitate și de umanitate privește special pe guvernul țării mele; e arătat de interpelarea mea pe cestiune de naționalitate se adresează și aci și la Budapesta, ea se adresează și guvernului român, și națiunii române, și guvernului maghiar și națiunii maghiare.

Unii din d-voastre se vor mira poate, că eu dela tribuna țării mele adresez o interpelare unui guvern străin; dar, d-lor, de atâtea ori în parlamentul din Budapesta s'au tratat nu numai cestiuni privitoare în special pe România, dar și însași cauza românismului în general. Prin urmare, avem și noi dreptul și datoria să tratăm odată în parlamentul din București față în față cu vecinii nostri și cauza românismului.

Spre a accentua din început spiritul, în care înțeleg a desvolta interpelatiunea mea, declar, că sînt om de ordine și de autoritate, de mai multe ori ministru al afacerilor străine și președinte de consiliu al țării mele, înțeleg importanța și datoria pentru fiecare stat de a fi în bune relațiuni cu celelalte state și mai ales cu vecinii nostri; asemenea recunosc, că este o lege internațională, pe care toate națiunile trebuie să o respecte, aceea de a nu deveni un focar de disordini și de comploturi cu scop de a produce rescoala în celelalte state. Prin urmare, mai înainte declar, că osândesc cu desvîrșire orice încercări de agitațiuni și de răsvîrșiri în contra Ungariei, unelte în România, fie de Românii născuți în țeara mea, ori de Românii născuți afară de hotarele noastre, fie de străini, fie chiar de Români! Recunosc ca drept și datorie pentru guvernul român dreptul și datoria pentru a preveni și a pedepsi orice mișcări revoluționare în contra statelor străine, cu care sîntem în pace! Singura deosebire între mine și banca ministerială este în modul de înfrînare al acestor uneltiri criminale. Vecinii nostri de preste Carpați nu-mi vor voi rău, că eu mă adresez la d-lor: guvern și națiune maghiară. Mai mult decît ori-care din oamenii de stat mari și mici în această țeară eu am nu numai dreptul, dar am și datoria de a le adresa această interpelare.

Nici odată n'am predicat răsvîrșirea, nici odată n'am provocat cearta între Români și între Unguri, nici odată nu m'am amestecat în certele din lăuntru ale acestor două națiuni, care în interesul lor reciproc ar trebui să trăiască alături una de alta în cea mai bună înțelegere. Și merg mai departe declarand, că nici direct nici indirect, am făcut sau fac parte din irredentismul român, pentru că nu recunosc țării mele, România, dreptul de a revindica stăpînirea Transilvaniei; precum asemenea nu recunosc Ungariei cel mai mic drept asupra României. Eu nu aparțin daco-Românismului, decît ca istoric și nu ca om politic! Ca Român însă, și mai ales ca om politic, prin trecutul meu, prin faptele mele privitoare la cauza ungură, când această cauză era persecutată și pot țiece chiar perdută, am dreptul și datoria de a adresa dela tribuna țării mele această interpelare guvernului din Budapesta și poporului maghiar, și mai ales oamenilor de stat, cari sînt astăzi în capul afacerilor Ungariei! pentru că eu i-am ajutat, pentru că eu i-am spriginit când ei erau fugari, când ei în exil lucrau pentru renascerea Ungariei! pentru că eu ca prim-ministru al aceluia, căruia țiece de astăzi 11 Februarie, readuce aminte nedreapta cădere, împreună lucrat-am la încheierea convențiunilor dintre Domnul Cuza și dintre capii guvernului național-ungar și care regula relațiunile între România și Ungaria, și privitoare la Transilvania îndoesebi!

Prin urmare, nu pot crede, că exilații de odinioară astăzi ajunși la putere vor scuipa asupra înălțurii lor din 1859 și 1860, adevă nu vor lipsi legalității maghiare.

D-lor, încă la 1868 pentru întâia oară m'am oprit câteva zile în Budapesta. Om politic, am ținut să vizitez parlamentul Ungariei. Aședându-mă într-o loge și aruncându-mi ochii asupra incintei camerei, în care erau deputații, am recunoscut mai mulți din aceia, pe cari în 1859 și 1860 i-am fost scăpat de streang ori cel puțin de puscăriile regimului reacționar din Viena, care atunci era întins preste toată Ungaria! Între acestia am recunoscut mai ales doi dintre emigrații ungari, pe care și on. domn Nicu Catargiu și alți vechi cetățeni bătrîni din Galați trebuie să-i cunoască cel puțin de nume. Erau Berzenczy comitele Sécuilor din timpul lui Kossuth, și deputatul Vidasz!

D-lor, eram prim-ministru al Moldovei în anul 1860. Resbelul se pregătia, ba chiar era în izbucnire între Franța, Italia și Austria. Într-o zi intră la mine ușierul și îmi spune, că doi unguri voiau să-mi vorbească. Era în luna lui Decembrie pe un ger grozav. Se deschise ușa și vîdui intrand doi Unguri, unul de o statură înaltă și celelalt mai mic. Ei tremurau de frig, pentru că nu aveau pe dinși decît o atilă de postav subțire. Erau cei menționați mai sus, Sécuul Berzenczy și Vidasz. I-am întrebat ce doriau dela mine și îmi răspuseră, că veniau ca fugari dela Galați, pentru că prefectul de acolo Alexandru Cantacuzino, cunoscut în general sub numele de Knéz, din ordinul primit dela Vodă-Cuza voia să-i dea pe mîna consulatului austro-ungar. I-am ascultat cu interes și cu compătimitate cum în Țeara-Românească s'a ascultat pururea glasul exilaților, i-am asigurat, că în ei ospitalitatea românească nu va fi lovită, și în fine i-am invitat să stea, să primească ceaiul meu spre a se încălzi, apoi le-am dat trăsura mea, le-am pus la dispoziție din blănițele mele în contra frigului, și le-am dat un sauf-conduit, prin cari ordonam tuturor autorităților publice ale țării de a le învîl șederea în România, amenințand pe acei ce ar cuteza să

asculte alte ordine afară de ale mele, ministru constituțional al țării, și prin urmare răspundător pentru paza țării și îndoesebi al marei legi a ospitalității române, arătand că acei cari vor contraveni actului de sauf-conduit vor fi pedepsiți ca pentru înalta tradare comisă contra țării. (Aplause.)

Când dar fui zărit în parlamentul ungar, Berzenczy și Vidasz urmați de un mare număr de deputați, intrară în logea mea felicitand-mă de buna mea venire și arătand colegilor sei purtarea mea din 1860! Berzenczy îmi adaugă, că el poartă încă sauf-conduitul meu ca una din hărțile sale cele mai prețioase.

Deputatul Vidasz și-a arătat recunoștința sa pentru ospitalitatea și protecțiunea ce a primit în România într-un chip mai practic. El la ori-ce ocaziune s'a arătat simpatice cauzei române. Lucru rar, d-lor, din partea unui Maghiar, când vedem astăzi dușmănia, care insuflă pe mai toți Maghiarii în contra tuturor naționalităților nemaghiare din cuprinsul țărilor aparținend Coroanei St. Stefan.

Mai am și alt drept și altă datorie de a mă adresa către guvernul și către națiunea maghiară. V'am spus că în 1860 resbelul între Franța și Italia și între Austria era la ușa. Patrioții unguri și cei din lăuntru și cei exilați, vedeau în acest resbel emanciparea Ungariei. Cuza-Vodă și cu guvernele lui din București și din Iași ajutară mult mișcării unguresci. Afară de tabăra dela Floresci, care deturnă de pe câmpul de bătăie o armată întreagă austriacă, Cuza-Vodă primi să lase a se introduce în România însemnate transporte de arme destinate mișcării revoluționare din Ungaria. Ca ministru al lui Vodă-Cuza, am participat la învoirea dată pentru intrarea acestor arme. Antăiul transport era de 30,000 puscii, al doilea transport era și mai mare! Erau și tunuri date de Napoleon și de Victor Emanuel. Însă Ungurii însărcinați cu aducerea lor au fost indiscreți, astfel Rusia, Anglia, Turcia și mai ales Austria, aflară despre al doilea transport sosit în Galați.

Un vapor de resbel austriac și alte vapoare turcesci se puseră între țermurul nostru și între corăbiile de sub drapelul italian, care venise cu armele și opriră descărcarea lor.

Cu toate cererile am refuzat de a preda aceste arme. Numai după solemnă promisiune dată sub parola de onoare de Sir Henri Bulver, ambasadorul Marei-Britanii la Constantinopol, că armele se vor înapoia în porturile Italiei de unde plecaseră, Vodă-Cuza și guvernul seu consimți la înapoierea lor.

Însă Sir Henri Bulver nu se țină de cuvînt; armele fură predate Turciei, care în adevăr consimți în fine deși târziu a le înapoia Italiei.

În fața lipsei de cuvînt a ambasadorului englez Vodă-Cuza nu tăcu. El protestă formal. Atunci, Sir Henri Bulver se recunoscă greșit, dar adaugă aceste cuvînte către agentul nostru din Constantinopol, nemuritorul C. Negri, pe care națiunile cele mici nu trebuie să le uite nici odată în fața promisiunilor națiunilor celor mari: „da! am lipsit angagiamentul luat, dar aceasta am făcut-o din ordinul guvernului meu, prin urmare, dacă Vodă-Cuza este ofensat prin nețineria cuvîntului meu, să declare resbel Maiestății Sale Britanice“. Aceste spuse ale mele constituie o pagină a istoriei noastre și din care voi deduce concluziunile ce-mi sînt necesarii în interpelarea mea.

Tot în același timp președintele guvernului național ungar Kossuth, marele Prometeu al Ungariei, trata cu Cavour pentru formarea unei legiuni cât de numeroase de Unguri, care să coopereze cu armata italiană în contra Austriei prelîngă însăși revoluționarea Ungariei și Transilvaniei.

Avîsat de acestea, guvernul Austriei își închise ermetic granițele prin un îndoit cordon pentru a opri emigrarea Maghiarilor tineri, cari voiau a se înrola în legiunea ungură. Singura fruntară, prin care se putea străbate, cu toate măsurile luate de autoritățile austriace, era frontiera de pe Carpați, față cu România.

În adevăr prelîngă greutatea de a păzi o frontieră atât de întinsă și de variată, prelîngă simpatiile ce cauza ungură avea în România, apoi patrioților unguri mai le veniau în ajutor înseși autoritățile vamale și înseși autoritățile militare de granițe, care deși supuse guvernului austriac, totuși erau în cea mai mare parte de Maghiari, și însași acestia conduceau pe junii emigrați până la frontierele române, arătându-le căile și prevenindu-i în contra oric-pei pericole până la intrare în România. Astfel numai în Moldova au fost intrat preste 4000 de Unguri.

Agentul Austriei din Iași, baronul Goedel de Lanoie mi-a adresat atunci, după multe conversațiuni verbale, o notă amenințătoare făcend-ne răspundători pentru că autoritățile noastre luau din mîna autorităților austriace pe tinerii maghiari și le dau ospitalitate în România.

Pentru istorie, d-lor, vî voi spune, că acea notă poartă data de 7/19 Octomvrie 1860. O a doua notă cu data 21 Noemvrie (3 Decemvrie) făcea pe guvernul român răspundător și pentru intrarea armelor franceze și italiene în România. Și în sfîrșit a treia notă cu data 26 Noemvrie (8 Decemvrie) repetă pe celelalte. Tot pentru istorie, domnilor mei, nu pentru a mă lăuda, vî voi spune răspunsul ministerului din Iași la aceste amenințări.

Guvernul slab al Moldovei a răspuns, că departe de a se face răspundător de intrarea Ungurilor în țeară, cari ne silia pe noi să facem enorme cheltuieli pentru întărirea fruntarielor române, pentru sporirea numărului agenților polițienesci prin orașe, noi făcăm răspundătoare pe autoritățile austriace, cari înlesneau emigrarea Ungurilor și ne siliau la cheltuieli ce nu trebuia

să ne privească ca făcute în interesul nostru. Nota mea se află tipărită în analele diplomatice din anul 1860 sau 1861, nu-mi aduc aminte.

Vedând Austria, că nu putea dobândi nimic dela guvernul român, s'a adresat la alte puteri, și încurcând ne-am vădit asediați de note din toate părțile, și mai ales dela puterile Nordului, amenințând România chiar cu ocupațiune, dacă vom cuteza a înlesni rescuarea Ungariei și Transilvaniei, prin simpla învoire a patrioților unguri de a se concentra în România. Ministerul din București care a urmat ministerului d-lui Ioan Brătianu, nu avu curajul de a rezista. El începu a înapoia pe tinerii unguri, parte înapoi preste Carpați, parte preste Dunăre, parte a-i da în mâna autorității vamale austriace.

Domnul Cuza amenințat, îngrijorat de pericolul ocupării țării și găsind rezistență în ministerul meu, s'a adresat direct cu ordin la prefect. Acel din Galați, cât pe aci era să dea 20 tineri pe mâna consulatului austriac.

Earăși am aflat la timp și earăși am oprit această călcare a ospitalității.

Acestea nu sînt lucruri născocite, sînt toate de notorietate publică; sînt cunoscute însuși Ungurilor de pe timpul din 1860, și sînt mărturisite de însuși marele patriot maghiar Kossuth în memoriile sale.

Atunci Vodă-Cuza a venit în Iași ca să doboare împotriva mea, sau la cas contrar să schimbe ministerul; se arestase și se dase în judecată Metropolitul pentru mituirea patrahirului și recurgere la străini. Camera vrea numai decât să sechestreze averea lui Văgăre, spre a se imita ceea ce se făcuse în Țeara-Românească unde se sechestraseră averea lui Stirbeiu sau a lui Alexandru Ghica, nu-mi aduc bine aminte. Eu m'am împotrivit acestui sechestru votat de cameră cu un vot de majoritate. Toate acestea au servit de pretext demisionării mele. În fapt însă retragerea mea dela guvern a fost concursul ce am dat cauzei ungare în tot timpul cât am stat la putere. La Băcău, Roman și Galați, acolo se concentraseră încă cu deosebire Ungurii, acolo ei se pregătiau până la desghețul Dunării pentru formarea legiunii. Mulți din ei erau fără mijloace, le afectasem dar' câte un franc pe di fecăruia. Aceasta s'a găsit rău; și prelungindu-se de mai sus mi-se impută și aceste cheltuieli făcute cu Ungurii, și dar' mă hotărîu să-mi dau dimisiunea. Iată dlor, ce ăce Klapka care era în Iași venit spre a încheia cu Vodă-Cuza o nouă convențiune, iată ce ăce el în raportul seu către Kossuth, raport care poartă data din 16 Februarie 1861:

„În principate afacerea noastră din nou a luat o turnură nefavorabilă. Ministerul Cogălniceanu a fost silit să se retragă dela putere, făcînd loc unui minister unde figurează Hurmuzachi, care e cunoscut îndeobște ca un partizan al Austriei, și care a fost totdeauna pe față în contra ministerului dinainte, care da nenorocirilor maghiari adunați în Valea-Siretului câte trei lei vechi ajutor pe di. Prin urmare, dlor, vedeți, că eu am dreptul să mă pun în fața națiunii maghiare ca partizan al ei. D-voastre poate veți vedea în purtarea mea o politică anti-românească, căci veți dice: cum se poate, ca un ministru român să fi fost partizan Ungurilor, mai ales în apropiere de anul 1848! Dați-mi voie să vă spun și să vă arăt ce fel de partizan al Ungurilor am fost și sînt. Am fost partizanul lor, dlor, tocmai pentru-ca să facă să rămână Transilvania cum a făcut-o Dumnezeu și cum a recunoscut-o însuși marele Rege al Ungariei, Sfântul Stefan, că trebuie să fie: o țeară poliglotă, o țeară, care să fie trăsătură de unire între națiunea maghiară și între națiunea română.

Pentru Români, Transilvania este leagănul naționalității noastre, este bescina, este matca, din care au ieșit roirile române, cari trecînd dincoace de Carpați au fundat statele lui Radu-Negru și al lui Bogdan-Dragoș, astăzi regatul liber și independent al României, dar' care are în dosul ei drept zid de apărare naționalitatea română de preste Carpați, naționalitate, care dacă se va extermina în Transilvania, va compromite și în România scumpa noastră naționalitate. (Aplause.)

Dlor, cum v'am spus, nu puteau Ungurii să iee parte la luptă alături cu armata italiană, decât trecînd prin România, fiindcă numai prin frontiera de-alungul Carpaților putea să se întîrîie o comunicațiune ușoară între emigrați și patrioții maghiari dinafară și dinlăuntru, fiindcă numai prin spriginul guvernului român putea să se înlesnească izbucnirea revoluțiunii ungare.

Alexandru-Cuza-Vodă primă a se înțelege cu Ungurii în această privință. Însă ca condițiune sine qua non puse înțelegerea pentru asigurarea existenței și drepturilor naționalității române în Transilvania. Aceasta a fost și încă și ultima condițiune a ministerului din Moldova; căci acolo s'a tratat mai mult încheierea convențiunilor între România și între guvernatorul Ungariei, titlu ce păstra Kossuth și după retragerea sa dela putere.

În Țeara-Românească tratările s'au condus, pe cât știu, îndeafară de schimbările dese ale ministerului, direct de Vodă-Cuza prin mijlocirea d-lui Ioan Bălăceanu, acreditat lângă marele ministru al Italiei, Cavour. În Moldova afacerea s'a tratat cu Klapka și Teleki și prin corespondență chiar cu Kossuth.

Eu, dlor, nu despez, că odată au să easă la iveală actele diplomatice ale lui Vodă-Cuza, sustrase arhivele statului dela 1866; atunci se va vedea, că cu toate greșile sale, acest Domn a avut o inimă, care simțea românește, o înțelegță și o voință lucrînd românește.

Dați-mi voie, dlor, să vă dau pe scurt ceterile de convențiune încheiate în acel timp cu patrioții unguri. Aceasta o fac mulțumită lui Kossuth, care desl după-ace a trecut nevoile,

după-ace statul ungar și-a redobândit individualitatea patriei, și-a schimbat opiniunea și a redevenit dușmanul Românilor, cu toate acestea totuși a publicat tus-trele convențiunile încheiate cu Cuza-Vodă.

Eată încăta convențiune încheiată cu Cuza-Vodă decătră generalul Klapka, în Maiu 1859: „Domnul Cuza învoiesce patrioților Unguri de a forma depozite de arme în valea Siretului, la Băcău, la Roman sau în alte locuri mai apropiate de granița transilvană, precum Ocna și Piatra. Principele va cere dela imperatorul Fancezilor 30.000 pusei, din cari 10.000 bucăți vor fi menite pentru armata moldo-română, ear' 20.000 vor fi puse la dispozițiunea capilor insurgenților unguri și ardeleni.

„De altă parte generalul Klapka va desvolta cea mai mare activitate în Paris și Londra, pentru-ca atât armele cu trebuincioasa pulvere, precum și toate celelalte obiecte de echipament trebuitor trupelor române și ungare să poată neîntârziat a fi transportate pe câmpul de războiu. El va lucra asemenea, ca să înroleze în Paris sau și aiurea un personal medical îndestulător, precum și de a găsi câțiva ofițeri de geniu, de artilerie, spre a se pute organiza aceste două arme speciale în principate“.

Eată extracte mai caracteristice din a doua convențiune încheiată tot de Klapka:

„Pentru succesul insurecțiunii unguresci este de mare importanță ca naționalitățile ungare, română și sârbă, care locuiesc în Ungaria să renunțe la orice spirite de partid, la orice idei de cesiune și la toate dușmăniile cari au produs atât rău în anii 1848 și 1849.

„Națiunea ungară este de mai înainte convinsă că simpatiile patrioților români îi sînt asigurate și în Paris se așteaptă dela guvernul principatelor, că acesta povăit de propriul seu interes se va folosi de influența sa asupra conaționalilor sei ce locuiesc în Ungaria și Transilvania spre a aduce împăcarea dorită.

„De altă parte patrioții unguri vor publica de odată cu începerea războiului următoarele principii, cari sînt a se scoate din constituțiunea lor:

„1. Uitărea tuturor desbinărilor vechi și deplina împăcare între Sârbi, Români și Unguri.

„2. Drept egal și libertate egală pentru toți cetățenii Ungariei fără deosebire de neam și de confesiune.

„3. Autonomia comunei și a comitatului. Poporațiunea localităților locuite de cetățenii de deosebire limbi va statornici limba administrațiunii pe cale amicală.

„4. În afacerile bisericesti și de instrucțiune deplină neafirmare pentru deosebitele confesiuni și naționalități.

„5. Trupele sârbesci și române vor fi organizate îndeosebi și vor fi comandate în limbele sârbescă sau românească. Pentru obținerea deosebitelor posturi fiecare în armată va avea același drept.

„6. După finitul resbelului se va convoca în Transilvania o adunare, care va avea a se rosti asupra unității administrative a acestor țări cu Ungaria, și în cas ca majoritatea să hotărască, ca Transilvania în privința administrativă să păstreze și în viitor posițiunea sa de sine stătătoare de mai înainte, nu se va face împotrivire acestei hotărîri.

„7. Principiul fraternității trebuie să ne povățuească în toate. Numai această frăție ne poate pe toți conduce la scopul pe care ne silim de a-l ajunge. Și acest scop este confederațiunea a tus-treilor state Dunărene: Ungaria, Serbia și România.

Nu vă voui osteni, d-lor, cu cetirele întregilor acte prețioase publicate de însuși Kossuth. Mă voui mărgini a dice, că a doua convențiune nu o privim ca actul de legăminte încheiat între Ungaria și România. Acest act ne dă nouă Românilor din România dreptul de a dice și noi un cuvînt în afacerile fraților nostri români de preste Carpați și de a cere sânta păzire a celor stipulate în anii 1859 și 1860! Însă ni se va putea întimpina, că împregiurările de pe atunci schimbate sînt și că prin urmare cădate sînt și promisiunile și legăturile de atunci.

Ei bine, d-lor, întreb, oamenii onesti, patrioții inteligenți și mai ales oamenii de stat, numai în nenorocire trebuie să-și țină cuvîntul dat? Eu socotesc, că tocmai pentru-că patrioții unguri au ajuns la țelul sfîrșitilor lor ei trebuie să facă onoare angagiamentelor lor, luate în timpul restristei. Au fost unii oameni, cari mustrăți de cuget au ținut dacă nu în tot, măcar în parte vechile lor legăminte; acestor oameni Români datorcesc ceea-ce în Ungaria se numesce legea naționalităților.

Ei bine și această lege cum se pădesce? Mai deunăci, în parlamentul ungar D. Babeș, omul cel mai pacinic și mai moderat dintre Români din parlament, ca să poată să facă pe majoritate să asculte glasul seu și din nenorocire și pe minoritatea, care se revoltă numai când aude „cuvîntul de Română“, el a trebuit să spună mai încătu, că copii lui vorbesc unguresc mai bine decătră românește, ceea-ce între Români de preste Carpați a provocat în contra-i o mare furtună, tratându-se acest cuvînt de crimă în contra națiunii, când bietul om a ăis aceste cuvinte numai ca să poată fi ascultat. Astfel dl. Babeș a putut a spune în fața guvernului și parlamentului, că din legea naționalității atât de trimbitată astăzi n'a mai rămas o linie pădită, sfîrșind a dice, că lucrurile au mers atât de departe, încât în țările supuse coroanei sfîntului Stefan decătră Maghiari se numesce patriot; și și se tratează ca patriot numai acela, care s'a lăpădat de naționalitatea sa. Și când la finitul vorbirii lui Babeș, deputații unguri Szilágyi și

Albert Appony au întimpinat că din fericire nu „massele poporațiunii“ române vin neîncetat cu plângeri din partea naționalităților nemaghiare, ci „numai unii agitatori“, eată ce blîndul moderat și cumpătatul le-a răspuns nobililor sei adversari: „Feriți în fine, că avem în patrie astfel de masse (gloate), din care nasc astfel de „agitări“, cari aici se prezentă cu curajul convicțiunii lor; aceasta dovedesce, că în acele masse există putere de viață, „prin care vom avea viitor“.

Ear' dacă vorba ar fi de vocea masselor, apoi aceea scim cum sună — din lumea lui Horia — dacă îmi poate fi permis a rosti acest cuvînt. Până atunci, până când noi vorbim așa cum vorbim, până atunci gloatele nu vor vorbi în acel înțeles.“

O furtună completă de pe toate băncile isbucnesce obicînit la cuvintele ori-cărui deputat român sau sârb, când are curajul de a cere respectarea drepturilor naționalităților nemaghiare. Dar' aceste furtuni au fost și mai mari, când Ludovic Mocsáry, șeful stîngei extreme, partizanul credincios al lui Kossuth, unul între toți Ungurii, corbul alb între Unguri, cum îl califică „Gazeta Transilvaniei“, a cutat în parlament să reiese apărarea naționalităților nemaghiare.

Acest patriot luminat, acest adevărat bărbat de stat cu vederi largi și prevădătoare, încă în dieta din 1879 a avut curajul să spună verde în ochii ministrului-președinte Tisza, că rău făcea de prigonina naționalitățile nemaghiare, că mari pericole pregătia pentru Ungaria politica sa oarbă și violența de a maghiarisa toată suflarea omească din Ungaria, și trebuie să se recunoască de toți, că „Ungaria este un stat poliglot.“

De atunci și până astăzi Mocsáry a protestat neconștient în contra violențelor unguresci, în contra silniciei maghiarizării a scoalelor românești, și în discuțiunea ce de curînd a urmat în sinul parlamentului din Budapesta asupra budgetului cultelor și instrucțiunii publice, el sus și tare a ăis ministrilor și legislatorilor maghiari următoarele cuvinte pline de înțelepciune:

„Înima îmi saltă de bucurie, dice el, vădînd ce progrese mari am făcut pe terenul instrucțiunii publice, și nu pot decăt să doresc din suflet înaintarea și înflorirea cât mai mare a culturii maghiare: „o profundă îngrijire însă mă cuprinde, când trebuie să văd că tot ceea-ce se face, se face numai pentru cultura maghiară, ear' nimic pentru cultura cetățenilor nemaghiari!“

Și când șovinistii maghiari amenință naționalitățile nemaghiare de a li se ridica drepturile asigurate prin legea naționalităților — drepturi cari în fapt sînt toate doborîte — acestăși Mocsáry aruncă în obrazul preșinilor liberali și constituționali maghiari aceste cuvinte: „Nu este nimic mai ușor decăt să găsim pretexte ca să revocăm nșă numitele drepturi din legea de naționalitate, nimic mai ușor decăt ca să imputăm naționalităților că abuzează de aceste drepturi.“

Și apoi bărbatul cu înalte vederi își încheie argumentațiunea prin următoarele cuvinte sdobitoare:

„Unde am ajunge cu amenințările dlui Szilágyi? Dacă unii abuzează de drepturi, aceasta nu poate servi de pretext ca ele să se nimicească... și dacă voim să împedecăm ca aspirațiunile naționalităților să se manifeste pe față, atunci nu este destul să ștergem legea de naționalitate, ci trebuie să mergem și mai departe. Vedeți însă ce nu cumva suprimînd simptomele aspirațiunilor naționale ce se arată pe față, să faceți din aspirațiuni conspirațiuni!“

Nu eu, nu un Român de preste Carpați, ci un patriot ungar, un partizan alui Kossuth ne spune aceste cuvinte, ne arată resbelul de moarte ce ministerul și parlamentul din Budapesta fac naționalității române, încercându-se de a o nimici în însuși focalul ei intelectual, în scoală.

Dar' să mergem mai departe.

În adunarea, în congregațiunea comitatului din Brașov, ținută în 17. Decemvrie trecut, a venit în desbatere proclamațiunea irredentei române, care a servit de pretext disterării acelor șese Români. S'a sculat avocatul român Lengheru și a tratat această cestiune: „Români irredentei“, deoarece-vice-comitele a fost pus pe tapet; el a întrebat pe vice-comitele despre somațiunea ce s'a făcut pentru a se strînge toate exemplarele proclamațiunii din București, de ce nu s'a făcut și în limba românească? Vice-comitele a răspuns, că era de prisos, fiindcă proclamațiunea irredentei, mulțumită prudenței cetățenilor, n'a avut urmări.

(Va urma.)

Rectificare.

Domnule Redactor!

Amabilul „Amic al verității“ din Nr. 42 al „Tribunei“ face întrebunțare caracteristică de numele meu, atunci, când paradează cu el între recurenții din Peciă.

Ca fiu din Peciă am fost cu intenție poftit din toate părțile să recurg la parochia din Peciă, ba o venerabilă deputațiune, spontan, fără scirea mea, în rivna măgulitoare pentru mine, a venit chiar la Preasfinția Sa Domnul Episcop diecesan pentru obținerea placetului arhieresc, ce i-s'a și învuiat cu multă bunăvoință, dar' prelungă toate acestea eu nu am recurs.

Atăta întru interesul adevărului.

Primiți asigurarea distinselor mele conșinerațiuni.

Arad, 22 Februarie 1886.

Romul Ciorogariu.

Cronică.

Principele de coroană Rudolf și principesa Stefania au sosit în 6 l. c. n. la Pola și s'au suit pe iachtul „Greif“. Corăbiile prezente erau în gală. Corabia ce ține post în port a salutat cu salve de tunuri. Marinerii i-au salutat pe înalții oaspeți în mod entusiast. Înaintea amei părechia princiară a vizitat biserică din Curzola.

Alegerea de protopop în Sighișoara.

Din Sighișoara ni se scrie de ddo 7 l. c. n.: Ieri a fost alegerea de protopresbiter al tractului nostru din Sighișoara. Concurenți a fost 3: D. Moldovan fostul adm. prot., Stef. Albu, prof. în Brad și T. V. Gheaja, preot la institutul corecțional din Gherla. Majoritatea voturilor le-a obținut D. Moldovan intrînd 31 voturi din 48, până când Stefan Albu numai 11, ear' T. Gheaja numai 6. Presiunea din partea organelor administrative unguresci a fost atât de mare în contra alesului Moldovan, încât numai baionnteale au lipsit. Solgăbirii, notarii au fost pe picior amenințînd pe alegător cu închisoare etc. Constituția bisericească a început se vede a deveni numai o ficțiune. Dar' pentru aceea bucuria e generală, căci ni-am aflat bărbatul dorințelor noastre.

Camera comercială din Brașov dă informațiuni privitoare la firmele economice și comerciale din districtul consular din Giurgevo

în ceea-ce privește încheierea de legături comerciale.

Necrolog.

La 22 Februarie v. a reposat în Bertham Maria Avram n. Suciuc soția preotului gr-cat. Teodor Avram. Reposata a lăsat după sine trei copii în etatea cea mai fragedă.

Reuniunea română de cântări și musică din Oravița a arangiat Duminecă în 23 Februarie (7 Martie) 1886 în sala Casinei române, otelul „Cerbul de aur“ din Oravița *Bal costumat* împreună cu producțiunea corului seu vocal: 1. „La Malurile Prutului“, cor bărbătesc, de Porumbescu. 2. „Concertul jivinelor“, cor bărbătesc de Brixner. 3. „Serenada chineză“, cor bărbătesc prelungă cooperarea unui adevărat Chinez uriaș, preste 1½ stîngin de nalt, adus înadins dela China spre acest scop.

Elena Teodorini sosită de curînd în București, va da trei reprezentații la teatrul național, cu începere dela 12 Martie viitor, cu concursul trupei române de operă.

Un cutremur de pămînt puternic a fost în Italia la Marano, Marchesato și Cosenza. S'au ruinat mai multe case.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 8 Martie n. Casa magnaților. Hunfalvy interpelează pe ministrul-president despre o expresiune a lui Cogălniceanu în camera română, care pretinde că principele Cuza ar fi încheiat convențiuni cu națiunile locuitoare dincoace de Carpați, care i-ar fi permis de a exercita o influență asupra naționalităților. După-ace Cogălniceanu a accentuat, că guvernul unguresc asupresce pe Români și ar fi o necesitate urgentă de a pași în interesul Românilor din Ungaria, interpelantul întrebă, dacă ministrul-president are cunoștință despre existența de astfel de convențiuni, pe care principele Cuza le-a încheiat cu regimul austriac de atunci; și neavînd ministrul-president cunoștință despre aceasta, dacă e aplecat a cerceta la oficiul de externe după toate convențiunile încheiate cu Cuza și de a le prezenta dietei ungare? ceea-ce ar fi cu atât mai de lipsă, cu cât expresiunea lui Cogălniceanu ar pute să producă o agitație între Români din Ardeal.

Ministrul-president Tisza răspunde, că fără a cerceta mai departe trebuie de pe acum deja să declare cu toată hotărîrea, că nici cu România, nici cu Cuza și nici cu altcineva, nu există convențiuni, ce ar da cuiva dreptul a se amesteca în afacerile interne ale Ungariei. („Eljen“-uri.) Răspunsul se ia spre știință.

Viena, 8 Martie n. Deoarece-ace cu privire la vama pe petrolu nu s'a putut ajunge la o învoire, negocierile de transacție s'au întrerupt.

Zlatna, 8 Martie n. Aurul furat la Vulcoiu s'a aflat; e depus deja la autorități. Treideci și șese indiviți sînt arestați.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 13 Martie a. c. imobilele lui Marcu Mar-gan, decătră jud. cerc. din Deta, în comuna Percosova.

— 29 Martie a. c. imobilele lui Ioan Hal-mágyi, decătră trib. reg. din Turda, în comuna M.-Bogát.

— 26 Martie a. c. imobilele vîd. lui Ioan Szvitók decătră trib. reg. din Oradea-mare.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
— la rămasul după Francisc Deghy, la trib. reg. din Becicherecul-mare;

— la rămasul după Mihail Tar, la trib. reg. din Oradea-mare;

— la rămasul după Iuon Coposu (din Cu-maneșdi), la trib. reg. din Oradea-mare;

— la rămasul după Elisabeta Bányai (din Mand), la trib. reg. din Sătmár.

Falimente:

— Mano Spitz, neguțător din Arad; Ioan Fogolean, neguțător din Sighetul-Marmației.

Concursuri:

— Un post de vice-procuror la procuratura reg. din Sibiu. Concursurile sînt a se trimite în 2 săptămîni la procurorul-suprem din Mureș-Oșorheiu.

— Un post de sub-jude reg. la jud. cerc din Cluj. Concursurile se se trimită în 4 săptămîni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de practicant de drepturi la jud. cerc din Măcău. Concursurile în 4 săptămîni la presid. trib. reg. din Seghedin.

— Un post de jude reg. la judecătoria cerc. din Iara-de-jos. Concursurile se se trimită în 2 săptămîni la presid. trib. reg. din Turda.

Economie.

Starea sîmănăturilor și a lucrărilor de câmp în Ungaria și Transilvania din 15—28 Februarie st. n. a. c.

În urma rapoartelor sosite la ministerul de agricultură, industrie și comerț pînă la finea unei luni Februarie, starea sîmănăturilor și a

lucrărilor economice e următoarea în următoarele comitate:

Albei-inferioare: Temperatura e chiar ca și primăvara, sîmănăturile sînt în stare bună, ear' dintre lucrările de câmp numai gunoirea pămîntului e în unele locuri în curgere.

Arad: Temperatura fiind domoală, zăpada mai preste tot s'a topit; sîmănăturile se des-voaltă bine; cartofii în unele locuri încep a pu-treți. Lucrările de primăvară sînt în curgere.

Bihor: Sîmănăturile pretutindenea se des-voaltă între împregiurări favorabile; vitele sînt scoase la pășune; lipsa de nutreț e simțită în unele locuri. (Va urma.)

Piața din Sighișoara, 4 Martie. Grâu curat hecto-litra fl. 5.— pînă fl. 5.80; grâu mestecat fl. 3.50 pînă fl. 4.—; secăra fl. 3.— pînă fl. 3.30; ovăsul fl. 1.70 pînă fl. 2.—; cucuruzul fl. 3.30; fasolea fl. 3.30; crumpenele fl. 1.60; mazerea chilo 20 cr.; lineea 20 cr.; málaiul 10 cr.; lumini de sîu chilo 54 cr.; sápunul 27 cr.; sîu brut 26 cr.; sîu de vită fl. —.80; unsoare de porc 64 cr.; carnea de vită 28 cr.

Piața din Brașov, 19 Martie. Grâu hectolitru grâu mestecat fl. 3.50, secăra fl. 3.80, orđ fl. 2.50, ovăs fl. 1.80, cucuruzul fl. 3.—, málaiul fl. 3.10, mazerea fl. 4.60, lineea fl. 7.50, fasolea fl. 3.40, crumpenele fl. 75 carnea de vită p. kilo 36 cr., carnea de porc 36 cr., carnea de berbec 28 cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 5 Martie n. s'a notat: unguresci bîtrâni grei 42.½ cr. pînă 43.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. pînă 45.½ cr., de mijloc 44.— cr. pînă 45.— cr., ușori 41.— cr. pînă 42.— cr., marfă țerănească, grea 41.— cr. pînă 42.— cr., de mijloc 41.— cr. pînă 42.— cr., ușoară 40.— cr. pînă 41.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. pînă — cr., transito de mijloc — cr. pînă — cr. transito ușori — cr. pînă — cr., transito sîrbesci grei 39.— cr. pînă 40.— cr., transito de mijloc 39.— cr. pînă 40.— cr., transito ușori 38.— cr. pînă 39.— cr., in-grășați cu ghindă — cr. pînă — cr. per 4% compenți la gară.

Bursa de București.

Cota oficială dela 5 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	92.—	vînd.	93.—
Rur. conv. (6%)		86.—		86.½
Acț. de asig. Dacia-Rom.		266.—		267.½
Banca națională a României		1085.—		1183.—
Împr. oraș. București		29.—		—
Acț. de asig. Naționala		224.—		—
Credit mob. rom.		—		—
Scrișuri fonciare urbane (5%)		81.—		81.—
Schimb 4 luni		—		84.—
Societ. const.		187.½		230.½
Aur		15.¼		16.¼

Cursul pieței din Sibiu.

din 8 Martie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.58	vînd.	8.65
Lire turcesci		11.20		11.25
Imperiali		10.20		10.25
Ruble rusesci		1.22		1.23

Bursa de Budapesta

din 6 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	104.65
" " hârtie " 4%	95.55
" " hârtie " 5%	152.50
Împrumutul căilor ferate ung.	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	114.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.75
Bonuri ale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " hârtie-timise	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.75
Împrumut cu premiu ung.	121.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Renta de hârtie austriacă	85.50
" " argint austriacă	85.60
" " aur austriacă	114.50
Losurile austr. din 1860	140.25
Acțiunile băncii austro-ungare	872.—
" " de credit ung.	360.75
" " austr.	298.20
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.92
Napoleon-d'ori.	9.98
Mărci 100 imp. germane	61.60
Londra 10 Livres sterlingi	125.85

Bursa de Viena

din 6 Martie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	104.85
" " hârtie " 4%	95.80
" " hârtie " 5%	153.25
Împrumutul căilor ferate ung.	100.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	115.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.75
Bonuri rurale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " hârtie-timise	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	121.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Rentă de hârtie austriacă	85.70
" " argint austriacă	85.90
Rentă de aur austriacă	114.65
Losuri austr. din 1860	140.20
Acțiunile băncii austro-ungare	874.—
" " de credit ung.	305.25
" " austr.	297.90
Argintul.	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori.	9.99½
Mărci 100 imp. germane	61.65
Londra 10 Livres sterlingi	125.90

LOTERIE.

Tragerea din 5 Martie st. n.

Timișoara: 74 86 53 3 30.
Viena: 39 51 6 82 12.

Cei-ce sufer de plumăni, piept, gît și ftisie

precum și cei-ce sufer de Astma se fac atenți la efectul vindecător constatat prin mii de atestate al plantei medicinale numite după numele meu „Homeriana“ descoperită de mine în interiorul Rusiei. Broșura despre aceasta se trimite gratuit și franco. Pachetul Teă-Homeriana 60 grami, destul pentru 2 zile costă 70 cr. Acesta poartă ca semn al veritabilității subscriera mea — Paul Homero. — Se capetă veritabil numai direct prin mine sau prin depositorul meu general, dl farmacist Stef. de Szöllösy în Budapesta Christinenstadt, Stadtmeyer Hofgasse.

Avertizez dela cumpărarea de Teă-Homeriana oferită de alte firme fiind constatată ca neveritabilă. Paul Homero în Triest (Austria) descoperitorul și pregătitorul veritabilei plante Homeriana. [244] 2—17

Nr. 95—1886.
Matrim.

[252] 3—3

Edict.

După-ce Toma Fraticiu gr.-cat. din Vulper de mai mulți ani și-a părăsit cu necredință pre legitima sa soție Ana lui Niculae Siomertean Mihailasiu gr.-cat. din Noul-săsesc, și nu se scie ubi-cațiunea aceluia: se citează prin aceasta, ca în termin de un an și o ȳi se se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci altecum procesul divorțial urȳit în contra-i decătră sus-numita sa soție, se va pertracta și decide și în absența respectivului bărbat.

Dela forul matrimonial gr.-cat. de I-a Instanță, al Eparchiei protopopesce a Sibiului.

Sibiu, în 27 Februarie 1886 c. n.

Ioan V. Rusu,
protopop gr.-cat.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Copșa mică				
Viena			7.15	3.15	București			7.45		Viena			11.—	Teiuș			11.09	3.56	5.20	Copșa mică	1.24			
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57		Șeica mare	1.11				
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos	12.20	4.53			Loamneș	2.32				
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Brașov	—	—	2.27		Arad	3.37	5.55		Șibot	12.25	5.19			Ocna	2.01				
Oradea-mare	{	4.39	6.41	9.37	1.28	{	6.22	2.55		Glogovaț	4.00	6.05		Orăștia	1.19	5.41			Sibiu	2.44				
		6.46	9.45	1.52	Feldioara		7.01	3.38		Simeria (Piski)	1.48	6.08		Deva	2.35	6.39								
Várad-Velencze			9.59	2.—	Apatia	7.33		4.17		Gyorok	4.38	6.46		Branicfa	3.04	7.04			Sibiu	10.25				
Fugyi-Vásárhely			10.28	2.11	Ágostonfalva	8.01		4.47		Pauliș	4.51	7.—		Ilia	3.36	7.29			Ocna	10.46				
Mező-Telegd		7.14	11.36	2.34	Homorod	8.45		5.42		Radna-Lipova	5.10	7.23		Gurasada	3.50	7.41			Loamneș	11.09				
Rév		7.42	12.10	3.18	Hașfalău	10.10		7.37		Conop	5.38	7.51		Zam	4.25	8.12			Șeica mare	11.32				
Bratca			12.26	3.41	Sighișoara	10.39		8.21		Bérvava	5.57	8.10		Soborșin	5.09	8.49			Copșa mică	11.52				
Bucia			1.48	4.01	Elisabetopol	11.19		9.05		Zam	6.42	8.58		Bérvava	5.56	9.29								
Ciucia		8.31	3.09	4.26	Mediaș	11.54		9.43		Gurasada	7.14	9.28		Conop	6.18	9.49								
Huiedin		9.01	3.42	5.08	Copșa mică	12.12		10.02		Ilia	7.43	9.56		Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14		Cucerdea	10.00				
Stana			4.12	5.27	Micăsasa	12.37		6.—		Branicfa	8.01	10.17		Pauliș	7.12	10.37	6.30		Cheța	10.31				
Aghirș			4.30	5.50	Blaj	12.56		6.20		Deva	8.21	10.38		Gyorok	7.27	10.52	6.47		Ludoș	4.43				
Ghirbău			4.48	6.02	Crăciunel	1.45		7.15		Simeria (Piski)	8.47	11.05		Glogovaț	7.56	11.18	7.17		M. Bogat	11.03				
Nedeșdu			5.17	6.24	Teiuș	2.34		7.43		Orăștia	9.40	11.55		Arad	8.10	11.32	7.32		Cipeu-Iernut	11.44				
Cluj	{	12.05	10.01	6.43	Aiud	2.55		8.—		Șibot	10.10	12.24		Szolnok	9.—	12.27			Kerelő-Sz.-Pál	12.00				
		12.31		7.08	Vințul de sus	3.17	8.29		8.55		Vințul de jos	11.04	1.22		Budapesta	2.39	5.10		Nireșteu	12.26				
Apahida			2.16	8.54	Uioara	3.24		8.55		Alba-Iulia	11.31	1.40		Viena	6.50	8.16			Oșorheiu	12.46				
Ghiris			3.32	9.43	Cucerdea	3.36		9.04		Teiuș	12.05	2.24			6.05				Reghinul-săs.	1.16				
Uioara			3.41	9.51	Ghiris	4.11		9.32												7.43				
Vințul de sus			3.50	9.58	Apahida	5.36		10.32												3.08				
Aiud			4.25	10.24	Cluj	5.56		12.32												9.35				
Teiuș			5.10	10.59	Nedeșdu	6.16	6.08	12.59	8.—															
Crăciunel			5.41	11.28	Ghirbău	6.37			8.34															
Blaj		6.02		11.44	Crăciunel	6.53			8.59															
Micăsasa		6.40		12.18	Aghirș	7.08			9.56															
Copșa mică		7.—			Stana	7.34			10.16															
Mediaș			6.01	1.01	Huiedin	7.55	7.14		11.04															
Elisabetopol			6.40	1.22	Ciucia	7.57	7.43		12.17															
Sighisoara			7.35	1.56	Bucia	8.53			12.47															
Hașfalău			8.01	2.44	Bratca	9.12			1.21															
Homorod			10.05	3.02	Rév	9.31	8.22		2.05															
Ágostonfalva			11.02	4.41	Mező-Telegd	9.31	8.48		3.08															
Fugyi-Vásárhely			11.37	5.30	Ghiris	10.06			3.39															
Apatia			12.32	6.03	Fugyi-Vásárhely	10.25			3.55															
Feldioara			1.09	6.35	Várad-Velencze	10.35			4.06															
Brașov	{		1.59	7.14	Oradea-mare	10.41	9.13																	
			2.48		P. Ladány	10.51	9.18	10.37																
Timiș			3.23		Szolnok	12.50	10.38	1.45	5.35															
Predeal			4.56		Budapesta	3.06	12.14	5.34	8.22															
București			9.40		Viena	6.00	2.10	10.05	10.30															
						3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Copșa mică			
Viena			11.—		Teiuș			11.09	3.56	5.20	Copșa mică	1.24		
Budapesta			8.05	8.—	Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57		Șeica mare	1.11			
Szolnok			11.02	12.00	Vințul de jos	12.20	4.53			Loamneș	2.32			
Arad			3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19			Ocna	2.01			
Glogovaț			4.00	6.05	Orăștia	1.19	5.41			Sibiu	2.44			
Gyorok			4.18	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08							
Pauliș			4.38	6.46	Deva	2.35	6.39			Sibiu	10.25			
Radna-Lipova			4.51	7.—	Branicfa	3.04	7.04			Ocna	10.46			
Conop			5.10	7.23	Ilia	3.36	7.29			Loamneș	11.09			
Bérvava			5.38	7.51	Gurasada	3.50	7.41			Șeica mare	11.32			
Soborșin			5.57	8.10	Zam	4.25	8.12			Copșa mică	11.52			
Zam			6.42	8.58	Soborșin	5.09	8.49							
Gurasada			7.14	9.28	Bérvava	5.56	9.29							
Ilia			7.43	9.56	Conop	6.18	9.49							
Branicfa			8.01	10.17	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14		Cucerdea	10.00			
Deva			8.21	10.38	Pauliș	7.12	10.37	6.30		Cheța	10.31			
Simeria (Piski)			8.47	11.05	Gyorok	7.27	10.52	6.47		Ludoș	4.43			
Orăștia			9.40	11.55	Glogovaț	7.56	11.18	7.17		M. Bogat	11.03			
Șibot			10.10	12.24	Arad	8.10	11.32	7.32		Cipeu-Iernut	11.44			
Vințul de jos			10.34	12.53	Szolnok	9.—	12.27			Kerelő-Sz.-Pál	12.00			
Alba-Iulia	6.59		11.04	1.22	Budapesta	2.39	5.10			Nireșteu	12.26			
Teiuș	7.33		12.05	2.24	Viena	6.50	8.16			Oșorheiu	12.46			
						6.05				Reghinul-săs.	1.16			
											3.08			

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Copșa mică			
Viena			11.—		Teiuș			11.09	3.56	5.20	Copșa mică	1.24		
Budapesta			8.05	8.—	Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57		Șeica mare	1.11			
Szolnok			11.02	12.00	Vințul de jos	12.20	4.53			Loamneș	2.32			
Arad			3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19			Ocna	2.01			
Glogovaț			4.00	6.05	Orăștia	1.19	5.41			Sibiu	2.44			
Gyorok			4.18	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08							
Pauliș			4.38	6.46	Deva	2.35	6.39			Sibiu	10.25			
Radna-Lipova			4.51	7.—	Branicfa	3.04	7.04			Ocna	10.46			
Conop			5.10	7.23	Ilia	3.36	7.29			Loamneș	11.09			
Bérvava			5.38	7.51	Gurasada	3.50	7.41			Șeica mare	11.32			
Soborșin			5.57	8.10	Zam	4.25	8.12			Copșa mică	11.52			
Zam			6.42	8.58	Soborșin	5.09	8.49							
Gurasada			7.14	9.28	Bérvava	5.56	9.29							
Ilia			7.43	9.56	Conop	6.18	9.49							
Branicfa			8.01	10.17	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14		Cucerdea	10.00			
Deva			8.21	10.38	Pauliș	7.12	10.37	6.30		Cheța	10.31			
Simeria (Piski)			8.47	11.05	Gyorok	7.27	10.52	6.47		Ludoș	4.43			
Orăștia			9.40	11.55	Glogovaț	7.56	11.18	7.17		M. Bogat	11.03			
Șibot			10.10	12.24	Arad	8.10	11.32	7.32		Cipeu-Iernut	11.44			
Vințul de jos			10.34	12.53	Szolnok	9.—	12.27			Kerelő-Sz.-Pál	12.00			
Alba-Iulia	6.59		11.04	1.22	Budapesta	2.39	5.10			Nireșteu	12.26			
Teiuș	7.33		12.05	2.24	Viena	6.50	8.16			Oșorheiu	12.46			
						6.05				Reghinul-săs.	1.16			
											3.08			

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Copșa mică			
Viena			11.—		Teiuș			11.09	3.56	5.20	Copșa mică	1.24		
Budapesta			8.05	8.—	Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57		Șeica mare	1.11			
Szolnok			11.02	12.00	Vințul de jos	12.20	4.53			Loamneș	2.32			
Arad			3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19			Ocna	2.01			
Glogovaț			4.00	6.05	Orăștia	1.19	5.41			Sibiu	2.44			
Gyorok			4.18	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08							
Pauliș			4.38	6.46	Deva	2.35	6.39			Sibiu	10.25			
Radna-Lipova			4.51	7.—	Branicfa	3.04	7.04			Ocna	10.46			
Conop			5.10	7.23	Ilia	3.36	7.29			Loamneș	11.09			
Bérvava			5.38	7.51	Gurasada	3.50	7.41			Șeica mare	11.32			
Soborșin			5.57	8.10	Zam	4.25	8.12			Copșa mică	11.52			
Zam			6.42	8.58	Soborșin	5.09	8.49							
Gurasada			7.14	9.28	Bérvava	5.56	9.29							
Ilia			7.43	9.56	Conop									